

О. М. Голубець

Овсійчук Володимир Антонович

ОВСІЙЧУК Володимир Антонович (28. 07. 1924, с. Малий Скнит Славут., нині Шепетів. р-ну Хмельн. обл. – 26. 07. 2016, Львів) – мистецтвознавець, живописець, педагог. Доктор мистецтвознавства (1990), професор (2001), член-кореспондент НАМУ (2000). Дійсний член НТШ (1989). Заслужений діяч мистецтв УРСР (1989). Державна премія України ім. Т. Шевченка (1994), премія ім. І. Франка НАНУ (2000). Золота медаль НАМУ (2000). Орден князя Ярослава Мудрого 5-го (2009) та 4-го (2015) ступ. Член НСХУ (1972). Учасник 2-ї світової війни. Закін. Львівський університет (1952), аспірантуру при Ермітажі в Ленінграді (нині С.-Петербург, 1964). Працював у Львів. картин. галереї: завідувач відділу зх.-європ. мистецтва (1952–79). Брав участь у реставрації Ханс. палацу в Бахчисараї (нині АР Крим, 1961–63). Від 1963 і до кін. 80-х рр. працював у наук.-пошук. експедиціях на Волині та Галичині (кер. Б. Возницький). Від 1979 – в Інституті народознавства НАНУ (Львів): від 1991 – завідувач відділу мистецтвознавства; за сумісн. від 1965 – викладач, проф. Львів. АМ. Досліджував укр. мистецтво 10–20 ст. Уклав каталог «Львівський портрет XVI–XVIII ст.» (К., 1967), альбоми «Львівська картинна галерея» (К., 1977), «Данило Довбошинський» (Л., 2004). Створював портрети, пейзажі, натюрморти. У Нац. університеті «Остроз. академія» відкрито Центр мистецтвознавства академік В. Овсійчука (2015; митець подарував університету 76 своїх творів).

Основні твори

«Художник Д. Парута» (1960), «Під осінь. Моє село» (1962), «Конструктивний натюрморт» (1964), «Жнива на городах» (1967), «Автопортрет» (1968), «Червоні маки. Олесько» (1971), «Крайня хата по дорозі до Брюхович» (1972), «Дощ над Олеськом» (1974), «Крайня хата в селі» (1975), «Село під скелею» (1981), «Сухі квіти», «Жоржини» (обидва – 1993), «Білі піони»

(2001), «Квіти у синій вазі» (2002).

Основні праці

Архітектурні пам'ятки Львова. Л., 1969; Образотворче мистецтво Югославії: Нарис історії. К., 1983; Українське мистецтво XIV – першої половини XVII ст. К., 1985; Українське мистецтво другої половини XVI – першої половини XVII ст.: Гуманіст. та визв. ідеї. К., 1985; Майстри українського барокко: Жовків. худож. осередок. К., 1991; Малярі перехідної доби (Роздуми над творчістю художників львівського Ренесансу Федора Сеньковича та Миколи Петраховича) // Зап. НТШ: Пр. Секції мистецтвознавства. Т. 227. Л., 1994; М. Мороз. Філадельфія, 1994; Ф. Гуменюк. К., 1995; Українське малярство X–XVIII ст.: Проблеми кольору: Альбом. Л., 1996; Олександр Новаківський: Альбом. Л., 1998; Роздум над картиною Тараса Шевченка «Катерина» // Народознавчі зошити. Л., 1999. Ч. 5(29); Оповіді про ікону. Л., 2000 (співавт.); Класицизм і романтизм в українському мистецтві. К., 2001; Українське мистецтво: Навч. посіб.: У 3 ч. Ч. 2. Л., 2004.

Рекомендована література

1. Міляєва Л. Володимир Овсійчук (До 75-річчя від дня народж.) // Мист. обрії'99: Альм. К., 2000;
2. Онищенко В. Вчений і патріот: До 80-річчя від дня народж. В. Овсійчука // ОМ. 2004. № 4;
3. Володимир Овсійчук: Біобібліогр. покажч. Л., 2004.

Бібліографічний опис:

Овсійчук Володимир Антонович / О. М. Голубець// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2022. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-74768>. – Останнє поновлення : 2024.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).